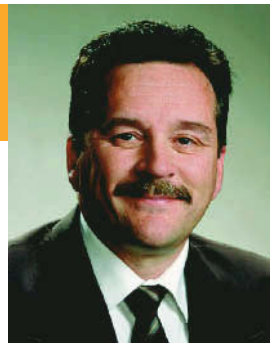

Kirkonpalvelija

3
2006

Tulevaa suunnittelua

Seppo Pyykkönen
Puheenjohtaja
Kirkonpalvelijat ry

Palkkausjärjestelmän kehittämisessä on tällä hetkellä menossa henkilökohtaisen palkkaosan perusteista neuvottelemine. Haetaan kriteereitä miten henkilökohtainen palkanosan määräytyy sekä mikä olisi tehtäväkohtaisen että henkilökohtaisen palkkaosan osuus kokonaispalkasta. Kirkonpalvelijat toivoo SVTL:n neuvottelijoille jaksamista neuvotteluihin ja uusien elementtien visiointia, että kirkonpalveluskuntaa kohdellaan oikein suhteissa meidän moninaiseen työhöme.

Taloustutkimus Oy on tehnyt SVTL:n toimesta tutkimuksen palkkausjärjestelmästä, jäsenten työstä että työskentely olosuhteista. Palkkausjärjestelmän kehittäminen nähdään tärkeänä, mutta sen tuleva soveltaminen nähdään huoletuttavana. Haastateltavat painottavat oikeudenmukaisuutta ja että perusteet näkyvät. Henkilöstöryhmien tasa-arvoinen kohtelu todetaan myös tärkeäksi. Yli puolet vastanneista toteaa ettei tällä hetkellä

vallitse tasa-arvo työpaikalla. Työssä jaksamista pidetään suurimpana huolena. Parhaimpana puolena nähdään työn mielekkyys ja kiinnostavuus.

Syksyn ehkä tärkein asia meillä on luottamusmiesvaalit, jotka on pidettävä marraskuun loppuun mennessä. Vaalikausi on kolme vuotta. Jos on vähintään viisi jäsentä, niin he voivat valita luottamusmiehen. Oikaa yhteyksissä seurakuntanne SVTL:n jäsenten kanssa ja valitkaa luottamusmiehet seurakuntaanne.

Vuosi 2007 tulee olemaan erittäin vaativa SVTL:ssä ja sen koko organisaatiossa. Palkkausjärjestelmän toimeenpano sekä varsinaiset tulopoliittiset sopimusneuvottelut. Sopimuksethan päättyvät 30.9.2007. Luottamusmiesten kouluttamiset ja luottamusmiesjärjestelmän kehittäminen. Vuoden alussa aloittavat liiton hallinnossa uudet hallintoelinten jäsenet. Liittomme puheenjohtajan valinnan seuraavaksi 3-vuotiskaudeksi tekee

marraskuussa kokoontuva edustajisto. Yhdistyksemme jäsen, nykyinen puheenjohtaja Matti Löppönen on ehdokkaana tulevassa valinnassa.

Muistuttaisin kaikkia vielä jäsenhankinnan tärkeydestä. Jäsenistömme keski-ikä on korkea eläkkeelle (ansaitulle) jääviä on vuosittain yli 5% jäsenmäärästämme. Ottakaa uusiin työntekijöihin ja muihin henkilökohtaisesti yhteyttä, kertokaa SVTL:stä ja KP:sta ja siitä mitä nämä tekevät jäsenistön hyvinvoinnin edistämiseksi.

Hyvää syksyn jatkoa kaikille

Seppo Pyykkönen

Masentuneen ja yksinäisen rukous

Jeesus, minulla ei ole voimia enää. Tiedän, että katsot minua lohduttavasti, mutta läheta joku ihminen avukseni. Auta minua näkemään ne mahdollisuudet, joita annat minulle selvitäkseni tästä tuskasta. Anna Pyhän Hengen lohdutus ja voimaa turvakseni. Kiitos siitä, että sinä olet väsymätön esirukoilijani suuren Jumalan edessä. Auta minua uskomaan suojelusenkeleihin ja elämän tarkeitukseen. Olen hyvin väsynyt, mutta minua lohduttaa varmuus siitä, että sinä pysyt vierelläni ja rakastat minua kaikissa elämäni tilanteissa. Amen.

Leena Hietamies

Menneenä kesänä kokoonnuimme Naantaliin viettämään opinto- ja koulutuspäiviä, osallistujia päivillä oli n. 200 henkilöä.

Kiitämme kaikkia päivien luennoitsijoita sekä juhlatoimikuntaa, joka hoiti tehtävänsä hyvin ja ammattitaidolla.

*Kirkonpalvelijat ry:n hallitus
Seppo Pyykkönen Kari Hartikainen*

Naantalin auringossa

Menneenä kesänä saimme olla historiallisessa Naantalin kaupungissa vieraana opinto- ja koulutuspäivien aikana.

Kansainvälisen tason Naantalin Kylpylä tarjosi unohtumattoman elämyksen päiville osallistuneille, viihtyisän ympäristön ja suussasulavien herkkujen parissa. Kirkonpalvelijat rentoutuivat luentojen välissä käymällä allasosastoilla ja pelkkä asuminenkin oli nautinto.

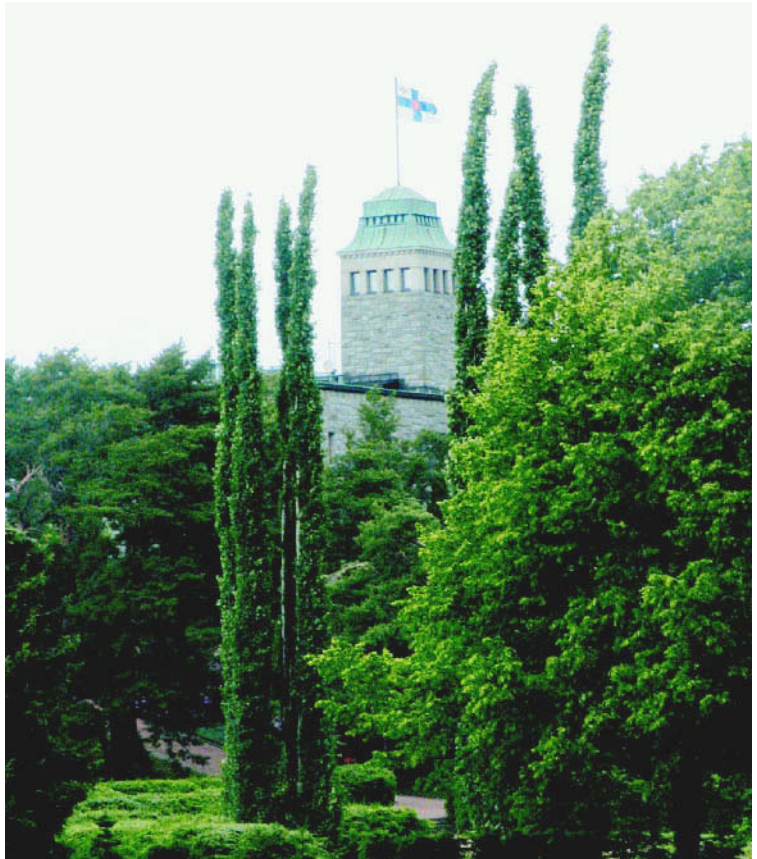
Päivien aikana keskusteltiin tiedottamisesta / sisäisestä viestinnästä seurakunnissa, joka on vieläkin vaikeaa.

Onnistuuko uusi palkkausjärjestelmä, parhaansa tekivät Ritva Rasila ja Risto Voipio kertoessaan yhteistyöstä ja sopimuksen valmistumisesta ensi vuonna. *Seurakunnat yhdistyvät väheneekö kirkon palveluskunta?* Vaikea kysymys pienissä ja vähävaraisissa seurakunnissa.

Ensimmäisen päivän viimeinen virallinen tilaisuus pidettiin tunnelmallisella Vanhalla Kaivuhuoneella illallisen merkeissä. Naantalin vanhan kaupungin perinteikäs Kaivuhuone on palautettu entisaikojen loistoonsa.

Toisen päivän aamuna ei vielä Naantalin aurinkoa näkynyt, mutta väki kokoontui Naantalin Luostarikirkkoon, jossa saarnasi arkkipiispa Jukka Paarma. Naantalin Luostarikirkko on rakennettu vuosina 1443-1462. Se on ainoa luostariajoilta säilynyt rakennus.

Kirkonmenojen jälkeen olimme kaikki perinteikkäästi valokuvattavana, jonka jälkeen pieni pyhiinvaltajien joukko lähti kulkueena seurakuntakeskukselle. Muistimme

Lippu Kultarannassa kertoi, että Tasavallan Presidentti on paikalla. Kuva: Hannu Korhonen.

seppeleenlaskulla sankarivainajien muistoa.

Suomen kirkon historiasta ja Kristinuskon tulosta Suomeen luennoi Emeritusprofessori Reijo E. Heinonen. Esitelmä on luettavissa Kirkonpalvelijat ry:n nettisivuilla.

Iltapäivällä suurella kiinnostuksella odotettu retki Kultarantaan toteutui, siellä käyskennellessämme Naantalin kaivattu aurinko palasi näkyviin. Kultaranta Naantalinlahden vastakkaisella rannalla lieene Suomen tunnetuin kesäasunto. Maan isien kesäviettopaikkana Naantalin voisikin nimetä Suomen

lomapääkaupungiksi. Kultarannan maisemapuutarha on arkkitehtuurin puutarhatyylin ensimmäisiä edustajia ja parhaiten säilyneitä esimerkkejä Suomessa.

Viimeisenä muttei vähäisempänä ohjelmana oli kiitoksien aika ja kesäpäivien päätös.

Seuraavat opinto- ja koulutuspäivät ovat Savonlinnassa 26.- 27.6. 2007.

Tunnelmakuvia Naantalista voit katsoa osoitteesta www.kirkonpalvelijat.fi

**Kari Hartikainen
Sihteeri**

Neuvottelukunnan tapaaminen Kiteellä

Vanhan Valamon luostari.

SVTL:n alueyhdistysten neuvottelukunnan tapaaminen Kiteellä ja retki Vanhaan Valamoon 25.-27.8.

SVTL:n alueyhdistysten vastuuhenkilöiden perinteinen kokoontuminen oli tänä vuonna Kiteellä Pajarin Hovissa.

Läsnä oli kahdestakymmenestä alueyhdistyksestä vastuunkantajia, liiton puheenjohtaja Matti Löppönen, toiminnanjohtaja Ritva Rasila ja järjestösihteeri Vuokko Laaksonen.

Neuvonpidossa käsiteltiin liiton tärkeimmät tämänhetkiset asiat ja tulevaisuuden näkymiä. Liitto täyttää ensi vuonna 50 vuotta.

Yhtenä tärkeänä asiana oli SVTL:n luottamusmiesvaalit, uudelle toimikaudelle valittavien luottamusmiesten vaali toimitetaan seurakunnissa tämän vuoden marraskuun loppuun mennessä. Luottamusmiehet valitaan nyt kolmeksi vuodeksi ja tuleva toimikausi kestää ajanjakson 1.1.2007- 31.12.2009.

Monet alueyhdistysten vastuuhenkilöistä toimivat myös SVTL:n luottamusmiehinä. Kokoontumiseen liittyi myös käynti Sortavalassa ja Vanhassa Valamossa.

Kuvia retkestä osoitteessa www.kirkonpalvelijat.fi

Terveisin Kari Hartikainen
Savon alueyhdistyksen pj

Uudella ja retki Vanhaan Valamoon

“Ylväästi seisovat mahtavien Laatokan aaltojen lyöntejä vastaan pystysuorat kallioiden seinämät ja sisälampien hiljainen rauhallisuus, kylmiä tuulia torjuvat ikivanhat kuuset ja hongat sekä vaatimatonta kauneutta tarjoavat lehtikujat ja puutarhat, Pohjolan luonnon jylhä mahtavuus ja rakennustaiteellisten mestarikokonaisuuksien omalaatuisuus antavat Valamolle maailman kauneimpien saarten joukkoon kuuluvalla luontokappaleelle ominaisen leiman.”

(Valamon matkatoimisto)

SVTL:n alueyhdistysten aktiivihenkilöt Vanhassa Valamossa.

Vanhan Valamon luostari

Valamo on ortodoksinen munkkuluostari, jonka historia alkaa Venäjältä noin 800 vuoden takaa. Laatokan järven (nykyisen Venäjän puolella) Valamon saariryhmään perustettiin arvion mukaan 1100-luvulla luostari, jonka perustajia olivat perimätiedon mukaan munkki Sergei ja hänen apulaisensa Herman. Sergei oli lähtöisin Kreikasta kuuluisasta Athoksen luostarista, hän tuli Kiovan ja Novgorodin kautta Laatokalle ja aloitti saarnatoiminnan. Ensimmäinen kasteelle tullut oli nimeltään Herman ja hänestä tuli luostarin toinen perustaja. Ortodoksimunkkien saarnatoiminta oli vilkasta ja Novgorodin alueella perustettiin 1100-luvulla yli 20 luostaria. Toiminta laajeni ja toinen merkittävä keskus syntyi, kun vuonna 1393 munkki Arseni perusti Konevitsan luostarin Laatokan länsirannalle.

1500-luvulla Valamon luostarilla oli kuusi alaluostaria ja kaikkiaan nykyisen Itä-Suomen alueella laskettiin 1500-luvulla olevan yli 50 luostaria. Näistä suuri osa tuhoutui Venäjän ja Ruotsin sodissa 1500- ja 1600-luvulla.

Ruotsalaiset sotajoukot joukot polttivat Valamon luostarin vuonna 1611. Luostari oli tämän jälkeen autiona vuoteen 1715, jolloin Pietari Suuri määräsi luostarin uudelleen rakentamisesta. Valamo kehittyi jälleen merkittäväksi keskukseksi ja suurimmillaan Valamon pääluostarin alaisuuteen kuului 1300 munkkia, 20 kirkkoa ja toistakymmentä kappelia.

Ensimmäinen maailmansota katkaisi yhteydet Venäjän ortodoksiseen kirkkoon, koska Valamo jäi Suomen puolelle. 1920-luvulla luostarit liitettiin Suomen ortodoksisen kirkon yhteyteen. Enimmäkseen venäläissyntyisten munkkien lukumäärä väheni pikkuhiljaa, mutta vielä 1930-luvulla

munkkeja oli 200-300. Sodan 1939-45 jälkeen luostaria kohtasi uusi vaihe. Luostari siirtyi evakkoon vuonna 1939 pois sodan alta. Laatokan luostarista otettiin mukaan ikoneja ja muuta arvokasta kalustoa ja luostarin väki siirtyi aivan toisenlaisiin oloihin maatilalle Kannonkoskelle, Jyväskylän pohjoispuolelle. Elämä oli vaikeaa, eikä luostarille ollut enää kirkkoakaan. Munkkiveljestön lukumäärä oli tällöin vielä noin 200. Vanhan Valamon alue jäi rauhansopimuksessa Neuvostoliitolle ja munkit siirtyivät Heinävedelle, josta he olivat ostaneet Papinniemen maatilaa. Tämä nimettiin Uudeksi Valamoksi, jonne yhdistettiin myös Konevitsan ja Petsamon veljestöt. Uuden Valamon luostari toimii aktiivisesti tänäkin päivänä.

Lähde: <<http://vvalamo.opinto-net.verkkopolku.com>>

Työuupumus

Kun työ kuormittaa pitkään liikaa, seurauksena saattaa olla työuupumus. Se kehittyy asteittain. Ensimmäinen vaihe on tyypillisesti väsymys, jota kasautuu vähitellen, kun jokaisen lepovaiheen ja vapaajakson aikana elpyminen jää kesken. Kun ihminen kuormittuu, hän alkaa suojautua väsymystä, huolta ja syyllisyyttä vastaan. Tämä taas johtaa torjuvaan ja vähitellen kyynistyvään, työn merkitystä kyseenalaistavaan asennoitumiseen. Seurakuntatyössä työuupumuksen kehittyminen tähän vaiheeseen näkyy työntekijän etäisenä ja esi-neellistävänä asennoitumisena seurakuntalaisia kohtaan. Muutokset ovat vieraita kutsumustietoiselle työntekijälle. Kysymys ”miten minusta on tällainen tullut” ja siihen liittyvä hämmennys ovat tavallisia. Työuupumuksessa ei ole kyse vain työn kuormittavuudesta. Se on monitasoinen ilmiö, jonka kehittymiseen vaikuttavat sekä yksilön, työhön ja työyhteisöön liittyvät tekijät että laajemmat työelämän ja yhteiskunnan toimintajärjestelmiä ja rakenteita koskevat kysymykset. Työuupumuksesta on keskusteltu pian parinkymmenen vuoden ajan ja siitä on runsaasti etenkin ulkomaisia tutkimuksia. Suomessa ilmiötä tutkittiin jo ennen 1990-luvun lamaa, mutta lamavuosien jälkeen siihen on kiinnitetty yhä enemmän huomiota. Työuupumus on maassamme yleistä: lähes puolet työssä käyvistä väestöstä kärsii jonkinasteisista uupumusoireista ja seitsemän prosenttia vakavasta työuupumuksesta kaikkine oireineen.

Uupumus on oireyhtymä

Työuupumus on kolmitahoinen oireyhtymä, joskin siihen liittyy

usein myös muita oireita. Uupumusasteinen väsymys, ammatillisen itsetunnon heikkeneminen ja kyynisyys ovat työuupumusoireyhtymän kolme ulottuvuutta. Ne erottavat työuupumuksen esimerkiksi tavallisesta stressistä tai masennuksesta. Uupumusasteisella väsymyksellä tarkoitetaan tilaa, jossa ajallisesti riittävän päivittäisen ja viikoittaisen levon avulla ihmisen elimistö ja mieli eivät palaudu. Uupumuksen edetessä yöuni säännöllisesti katkeaa ja mielen täyttävät työasiat. Niitä pyritetään ajatuksissa, mutta ratkaisuja ongelmatilanteisiin ei löydy.

Ammatillisen itsetunnon voimakas heikkeneminen tai katoaminen johtaa työntekijän kyvyttömyyteen huolehtia ammatin harjoittamisesta. Usein uupumuksen ensivaiheessa työntekijä alkaa kokea itsensä epävarmaksi työtehtävissä, jotka aikaisemmin ovat sujuneet ongelmita. Hän tuntee itsensä saamattomaksi. Uudet työtehtävät alkavat säännönmukaisesti pelottaa. Työhön lähteminen tuntuu vastenmieliseltä ja pelottavalta. Uupumuksen edetessä työntekijä kokee jatkuvasti epäonnistuvansa ja lopulta täysin aliarvioi ja mitätöi oman ammatittaitonsa. Koko työura saavutuksineen näyttäytyy turhana. Kyynisyys vie halun ja mielen työstä. Elämästä ja työstä katoaa kaikki hauskuus, sillä uupunut näkee kaikessa vain huonoja puolia. Uupunut työntekijä kokee itsensä riittämättömäksi ja osaamattomaksi. Lopulta hänelle tulee tunne vieraantumisesta niin työelämässä kuin sen ulkopuolellakin. Hän kokee oman elämänsä merkityksettömäksi. Kyynisyys heikentää työilmapiiriä.

Monien eri ammattikuntia koskeneiden tutkimusten perusteella voidaan päätellä, että työuupumuksen taustalla on lähes poikkeuksetta määrällistä tai laadullista ylikuormitusta. Niissä työpaikoissa tai työpaikkojen henkilöstöryhmissä, joissa uupumusta on ollut paljon, on myös huomattavasti keskimääräistä enemmän ylikuormitusta. Esimerkiksi suomalaisten lääkärien työuupumuksen keskeisenä syytä on pidetty liian suurta työmäärää ja kiirettä. Työntekijälle työuupumus on vakava hyvinvoinnin häiriötila, jossa ihmisen voimavarat ovat selvästi heikentyneet. Työyhteisön näkökulmasta työuupumus on ongelma, kun se muun muassa heikentää organisaatioon sitoutumista. Sitoutuminen taas merkitsee sitä, että henkilö ottaa työskennellessään huomioon omat ja työnantajan intressit ja on halukas huomattaviinkin ponnisteluihin yhteisten tavoitteiden saavuttamiseksi. Työuupumus voi siten olla välillisesti sidoksissa myös organisaation menestymiseen.

Kun seurakunnan työntekijä uupuu, kysymyksessä ei ole vain yksilön tai työyhteisön ongelma. Uupumusta on syytä tarkastella siitä näkökulmasta, kuinka se vaikuttaa kirkon perustehtävän toteutumiseen. Miten ylikuormittunut työntekijä levittää kristillistä sanomaa ja toteuttaa lähimmäisenrakkautta, jos hänen itsensä on paha olla?

Lähde: Ajaton työ seurakunnassa; Juha Kauppinen ja Marketta Rantama.

Tervetuloa opinto- ja koulutuspäiville Savonlinnaan 26.-27.6 2007

Majoittautumiset on järjestetty Kylpylä Hotelli Casinolle joka sijaitsee omalla saarella aivan kaupungin keskustassa. Puhtaan luonnon ja sinisen Saimaan äärellä Savonlinnan tarjoaa upeat puitteet keisäille koulutuspäivillemme.

Päiviemme luennot tapahtuvat Savonlinnan seurakuntakeskuksella Kirkkokatu 17. Seurakuntakeskuksella on myös ruokailut ja kahvitukset. Messu on tuomiokirkossa 27.6.2007

Hinnat ovat seuraavat:

Kaksi yötä, täysihoito, osallistumismaksu 280 €

Yksi yö, täysihoito, osallistumismaksu 220 €

Ruokailut, osallistumismaksu 140 €

Aiemmin olemme olleet Savonlinnassa koulutuspäivillä ja vuosikokouksissa 27.6.1951 ja 29.-30.6.1982.

"Savonlinna on ikäänkuin luotu kylpy- ja parannuspaikaksi. Sen luonnonihana, terveellinen asema, sen puhdas lauhkea ilma takaavat sille etewän paikan maamme kylpyläparantoloiden joukossa.

Sen mäiset maat houkuttelevat talviurheiluun, sitä ympäröivät siintävät selät wiekoittelevat wesiä purjewenheessä tahi moottorissa wiilettämään".

(Ote kirjasta: "Kylpyläelämää Onnellisten Saarilla - satavuotias Savonlinnan Kylpylaitos" Pertti Mutka ja Matti Valkonen)

terveisin sihteerä Kari Hartikainen

Laita ICE-koodi kännykkään

Etsi kännykän nimiluettelosta läheisin ihminen ja kirjoita eteen kirjaimet ICE. Silloin sinulla on puolestapuhuja, vaikka itse olisit tajuton.

ICE tulee sanoista "In Case of Emergency" (hätätapauksessa) ja se on ilmainen, kansainvälinen kännykkäkoodi hätätilanteiden varalle. Kirjoita se sen ihmisen nimen eteen, jonka toivot saavan tiedon sinulle sattuneesta onnettomuudesta tai joka osaa antaa pelastusväelle lisätietoja esimerkiksi sairauskistasi tai lääkityksestäsi.

Koodin näppäileminen ei vie kauan ja on yhtä helppoa kuin nimiluettelon tietojen muuttaminen. Lyhenne merkitään halutun nimen eteen esimerkiksi "ICE äiti". ICE-merkintöjä voi olla useampia, kuten ICE1 isä, ICE2 sisko tai ICE3 Virtanen Pekka. Pääasia on, että nämä ihmiset tuntevat sinut.

Kenen tahansa kohdalle voi osua tapaturma, liikenneonnettomuus tai äkillinen sairauskohtaus. Auttajalle ei yleensä käy mistään selville, onko autettavalla jokin ensiavun antoon tai hoitoon vaikuttava perussairaus tai esimerkiksi lääkeaineallergia.

Kännykästä voi löytää ICE-koodilla ihmisen, joka tuntee pelastettavan. Se myös parantaa avunsaantia ulkomailla, sillä pelkät suomenkieliset sanat ja nimet puhelimen nimiluettelossa eivät vieraskielistä auttajaa paljon valaise.

Kun onnettomuustilanteessa välitön ensiapu on annettu, alkaa jatkohoidon suunnittelu ja omaisten etsintä. Silloin mennään mahdollisesti hoidettavan kännykälle etsimään nimiä, joihin ottaa yhteyttä. ICE on kännykkäsukupolven vaihtoehto perinteisille SPR:n SOS-rannekkeelle ja -kortille.

Satu surupuista

Toukokuinen aamu valkeni varhain. Kevyt utuharso väistyi aurin gon säteiden edeltä. Lämmin tuulenhenkäys sai kastepisarat putoamaan yösijoiltaan, valkokuokot ja muut metsän kukat avasivat silmänsä. Lintujen laulu täytti tienoon, uusi, kirkas keväinen päivä oli alkamassa.

Jumalanpuiston läntisellä puolella, siinä missä nurmikko ja metsän reuna kohtaavat, kasvoi keski-ikäinen koivu. Se oli jo monena keväänä muiden lehtipuiden tavoin tunteen elämän virtaavan suonissaan ja ihastellut uusia hiirenkorvalla olevia lehtiään. Oli myös tuntunut kunniatehtävältä saada peippopari pesärakennuspuuhiin oksakainaloon. Vaan tänä keväänä kaikki oli toisin. Koivu tuskin tervehti peippoja, jotka alkoivat jälleen rakentaa pesää sen suojaavan rungon kylkeen. Koivu unohti ihastella hiirenkorvaisia, vihertäviä lehtiään. Koivu oli onneton, koska menneen talven pakkaset ja tykkylumi olivat kiskaisseet sen rungosta ison, vahvan oksan. Mahlaiset kyyneleet valuivat oksanpaikasta koivun valkealle rungolle.

Kevät jatkoi kulkuaan kohti ke-sää. Lehtipuiden ja pensaiden oksat täyttyivät lehdistä, havupuut vertailivat vuosikasvujaan, jumalanpuisto pukeutui värikkääseen kukkaloistoon. Peipot saivat pesänsä valmiiksi, munivat ja hautoivat, kunnes poikaset kuoriutuivat. Vaan koivu seiso i surullisena, latva painuneena, lehdet riippuen ja kaipasi menetettyä oksaansa.

Sinä päivänä, kun peiponpoikaset alkoivat harjoitella lentämistä,

koivun vieressä seisova mänty kosketti oksallaan koivua, joka havah-tui. Arkaillen se nosti latvansa, tunsi toisen puun lempeän läheisyyden ja kosketti mäntyä. Vaikka koivu antoi ikin latvansa jälleen painua, mänty humisi hiljaa tuntiessaan koivun kosketuksen. Suru oli vihdoin hellittämässä tiukkaa otettaan.

Niin kulki kesä polkuaan syksyn luokse. Männyn hiljainen humina, sanaton lähelläolo sai koivun kokemaan turvallisuutta. Päivä päivältä useammin koivu uskalsi nostaa latvansa ja katsella ympärillään olevaa jumalanpuistoa. Silti yön saavuttua kaipaus sai mahlaiset kyyneleet virtaamaan, suru tuntui lohduttomalta, loputtomalta.

Syksy toi kylmät tuulet mukanaan. Peipot valmistautuivat muuttomatkaan. Puiden lehdet alkoivat kellastua. Alkoi luopumisen aika. Eräänä lokakuun kuutamoyönä mänty kuiskasi ensimmäistä kertaa koivulle: "Sinulla on raskas kesä takanasi, olen aikanaan itse kokenut saman." Koivu kallisti latvansa männyn puoleen ja jäi kuuntelemaan.

"Myös minulta tykkylumi kiskoi yhden vankan oksan irti, tuntui pahalta menettää osa itsestään. Suru otti mukaansa. Pari kesää meni ohitseni kuin unessa. Kunnes huomasin menetetyn oksankohdan kasvavan hiljalleen umpeen. Aika ja nämä ympärillämme olevat ystävät auttoivat minut surun yli. Kuten huomaat, sinun on nyt mahdoll-tonta nähdä paikkaa, josta oksani irtosi. Vaikka se on näkymättömis-sä, tunnen ja muistan sen hyvin.

Varsinkin tänä kesänä, kun olen saanut olla sinun surusi lähellä."

Lokakuun yö oli hiljainen. Pakka-nen liikkui maisemassa ja koristeli oksia kuuralla. Kuu vetäytyi tuuhean ja tumman pilven taakse. Jumalanpuiston läntisellä puolella, siinä missä nurmikko ja metsä kohtaavat, seisoivat vierekkäin koivu ja mänty. Oksillaan ne koskettivat toisiaan ja hymyilivät. Tuuheat pilvet avasivat sylinsä, alkoi sataa lunta, hiljalleen.

Timo Seppänen

Kirkkoherra tiukaksi Tiina-mummol-ta, miksi hän ei enää käy kirkossa. Tiina valitti:

– Kun minuun tulj tuo reuma ja se ei siijä yhtään tuota ristivettoa.

* * *

Pappi tapasi Jaakon remonttihom-missa ja kyseli, miksi tätä ei ole näkynyt kirkossa.

– Ka en ou pitäny taponanj tulla toisten työmuualle kuikuilemmaan.

Virkistysmatka Haapasaareen 8.8.2006

Tämä vuosi on Kymenlaakson Kirkonpalvelijat ry:n 70 -vuotis juhla-vuosi. Suuremman juhlan sijasta yhdistys järjesti virkistysmatkan Haapasaareen, mikä sijaitsee puolentoista tunnin laivamatkan päässä Kotkasta. Matkasää oli erinomainen, vaikka Suursaaren metsäpölyn savu peittikin auringon polttavimman terän.

Vuoromoottorilla olisi ollut tilaa useammallekin kuin kymmenelle kirkonpalvelijalle, jotka matkalle tulivat. Matka-aikaa kulutettiin upeaa merimaisemaa ihailen, meritulista ja auringosta nauttien, keskustellen ja ammattiasioitakin yhdessä pohdiskellen.

Saarella olisi ollut nähtävää koko päiväksi, kuten esim. museo, kou-

lu, merivartioston valvontatorni, Vanhankylänmaan kalmisto ja Kotkan seurakunnan hoidossa oleva saarikirkko, mikä on rakennettu jo vuonna 1858, puhumattakaan saaren luonnosta ja rakennuskannasta. Aikaa ei kuitenkaan valitettavasti ollut kuin yksi tunti. Tänne on tultava toistekin – tunne jäi var-

masti monelle päällimmäiseksi.

Mantereelle palattua ruokailimme eräässä Kotkan keskustan ravintolassa, johon laivasatamasta oli sopivan lyhyt kävelymatka.

Kari Kasurinen
puheenjohtaja
Kymenlaakson kirkonpalvelijat ry

Puurakennukset ja paloturvallisuus

Oli tulipalopakkaset, osuva sana ja ilta 19.1. tänä vuonna. Aloin valmistautumaan yöpuulle ansaittuna vapaapäivänä, kun naapurinmies soitti ovikelloa. Sanoi Koskelan seurakuntakodin katolta tulevan savua ja palokellot soi pihalla. Tulipa tulenpalava kiire tälle suntio-naiselle, juoksin tuon muutama sata metriä ja jo pihalla soitin hätäkeskukseen.

Enpä ole odottanut rakkaimpiani niin hartaasti kuin odotin silloin palokuntaa. Nopeasti he saapuivatkin – kiitos hyvästä työstäkin. Avaimen olin kiireessä muistanut ottaa mukaan (itselleni en vaatteta), niin ettei yli 100-vuotiaan talovanhuksen oviakaan tarvinnut särkeä. Avain ojossa sukelsin miesten kanssa savuisen pirtin läpi naa-

mari päässä – oli se jännittävin kokemus elämässäni – tulta päin.

Palo oli talon kauneimmassa kamarissa. Oli viime hetki ettei talo palanut, huone roihahti liekkiin kun ovi avattiin. Kalustus ja huone meni uusiksi, nyt on enää kattokruunua vailla. Ymmärrän Porvoon tuomiokirkon Sulo-suntion huolen kirkostaan kun on minullakin ollut jo aiemminkin läheltä piti tilanteita. On myös juhlienjärjestäjien taholta nauruskeltu ja ivattukin suorastaan, jos huomauttaa kynttilöiden liian lähelle seinän viereen laittoa. No sitä on sentään harvoin.

Työmme on arvokasta, myös suojelutyötä.

Kaisu-suntio Oulun Tuirasta

*Kun päivä iltaa koskettaa
hiljaa hyväillen
ja lempeästi valahtaa hetki sininen.
On aika tulla viettämään*

Etelä-Pohjanmaan alaosaston

Kirkonpalvelijoiden **syysiltä** Vaasan Lepikon leirikeskukseen tiistaina 7.11.2006 klo 17.00 alkaen.

Keskustelemme ajankohtaisista asioista, nautimme hyvästä ruoasta ja yhdessäolosta. Mahdollisuus saunomiseen ja virkistävään uintiin meressä Raippaluodon sillan vieressä. Pidämme myös arpajaiset, johon toivomme voittopalkintoja. Päätämme illan yhteisellä hartaudella.

Ilmoittautumiset 3.11. mennessä Kaarina Yli-Somerolle puh. 0400 797230. Tervetuloa. Toimikunta

Kaksi on hiljaisuutta, toinen ennen ja toinen jälkeen

Keväinen yö kääntyy raukein jäsenen kohti aamua. Järven poukamassa, liki sitä kohtaa, jossa sula laskujoki erkanelee, on jääpeitteen kahlitsema kaislikko. Kaislojen seassa parvi kurkia on valmistautumassa muuttomatkan seuraavaan etappiin. Hiljaisen, levätyksen yön jälkeen kurjet nousevat voimakkaasti siivenä kuin siniselle taivaankannelle, järjestäytyvät auran muotoon ja aloittavat uljaan matkansa kohti kotiseutuja.

Illalla, kun päivän etappi on ohi, kurjet hakeutuvat jälleen suojaan järvenpoukamaan, kaislojen katveeseen. Hiljaisuus ottaa syliinsä matkaväsyneet linnut. Hämärä laskeutuu kaislikon ylle.

Lumipeitteen alla, roudan kiihottomassa syleilyssä uinuvat valkovuokkojen juuret. Kun lumi hiiptuu joenvarren lehdossa ja aurinko pääsee lämmittämään maan pintaa, rouda hellittää otteensa. Silloin valkovuokot tietävät hiljaisuuden ja levon päättäneen. Eräänä aamuna ne kohoavat edellisen kesän lehtien läpi ja nostavat nuppu-

päänsä kohti auringon lämpimiä kasvoja. Pian joenvarren lehto verhoutuu valkoiseen ja vihreään mattoon. Hiirenkorvaisten puiden oksilla paluumuuttajat visertävät ihastuneen serenadin.

Kun valkovuokkojen aika on ohi, ne vetäytyvät lepoon ja hiljaisuuteen, sillä kaksi on hiljaisuutta, toinen aluksi ja toinen lopuksi.

Opintojen päättymisen ja tämän juhlan välinen hiljaisuus on ohi. Monet ajatukset ja muistot ovat koskettaneet tuon hiljaisuuden aikana. Opiskeluajaksi on mahtunut paljon, onnistumisen ja oppimisen iloa, tuskautumista, epävarmuutta ja tiedonkulun puutetta. Tähän opintahjoon, koulutukseen ja omaan opiskeluryhmään tutustuminen on ollut rikasta koettavaa.

Opintojen ohella elämä on jättänyt kiintopisteitä. Arkisen aherruksen ovat keskeyttäneet niin ilon kuin surunkin viestit ja juhlat. Viimeisen opintotehtävän luovutuksen jälkeinen hiljainen hetki päättyi tyhjiin oloihin ja huokaukseen: tässäkö tämä oli.

Vaan nyt on juhlan ja kiitoksien aika. Me vastavalmistuneet saamme kiitoksen valmiina tutkintona. Tässä juhlassa huokuu kiitollisuus niille, jotka omalla panoksellaan ovat avittaneet tutkintojemme suorittamista, niin opistoa ja henkilökuntaa kuin läheisiämme kohtaan. Toivottavasti meidän vastavalmistuneiden onnistumisen tunteet ja ilo levittäytyvät valkovuokkojen tavoin valkovihreänä mattona tähän juhlaan ja elämän virran rannalle.

Kun juhlan jälkeinen hiljaisuus kaikkoo, meidän on aika nousta jälleen siivillemme. Toivottavasti jokainen meistä erkanelee opinahjostamme ja omasta ryhmästäme hyvillä mielin, kiitollisuutta tunteen, kokemuksista rikkaina ja (kun puhuja on hautausmaan suntio) jälkeennäkemisen toivossa.

Kaksi on hiljaisuutta, toinen aluksi ja toinen lopuksi.

Hautausmaan suntio Timo Sepäsen puhe valmistusjuhlassa Järvenpään Seurakuntaopistolla 7.4.2006.

SVTL:n lakimiespalveluihin kysymyksiä

Lakimies Anna-Maria Numminen vastaa tehtyihin kysymyksiin joulukuun lehdessä.

– Kysymykset voi lähettää sähköpostina tai muuten Kari Hartikaiselle (kirkonpalvelijat@kolumbus.fi) tai Seppo Pyykköselle (seppo.pyykkonen@evl.fi)

Kysymysten aiheita mm.:

- työaika- ja vapaa-aikakysymykset
- työaikakorvaukset
- varallaolo
- ylityökorvaukset
- muut mahdolliset kysymykset

Päijät-Hämeen alaosasto Lappeenrannassa

Päijät-Hämeen alaosasto vieraili paikallisen alaosaston luona Lappeenrannassa 2-3. 9. 06. Retki oli antoisa ja rentouttava. Lauantaina Anna-Maria Numminen SVTL:stä kertoi työaikaan ja lomiin liittyvää asiaa ja vastaili kiperiin kysymyksiin.

Myöhemmin tutustuimme Lappeen Marian kirkkoon ja Lappeenrannan kirkkoon. Illalla risteilimme Saimaalla El Faro laivalla. Laivalla nauru oli herkässä.

Piiluvan Leirikeskuksessa nyvin nukutun yön jälkeen osallistuimme sunnuntaina messuun Sammonlahden kirkossa. Messun jäl-

keen saimme tutustua paikallisten työntekijöiden opastamana Sammonlahden kirkon tiloihin ja toimintaan. Retken päätteeksi nautimme

makoisat kirkkokahvit. Päijät-Hämeen alaosasto kiittää lappeenrantalaisia järjestäjiä.

Yrjö Leppänen

Kanta-Hämeen kirkonpalwelijat perinteisessä kesäillanvietossa

Kanta-Hämeen alaosaston toimikunta järjesti kirkonpalwelijoilleen jo perinteisen kesäillanvieton virkistykseen merkeissä elokuun lopulla. Tänä vuonna kokoonnuimme Tervakoskelle Janakkalan srk:n Poukapiirtille, Alasjärven rannalle. Paikanpäälle saapui 17 henkilöä, mikä on ilahduttava määrä alaosaston jäsenmäärään (65) nähden.

Sää oli täysi vastakohta sille myrskylle, jonka koimme viime vuonna kesäillanvietossa Hattulan Tyrvänössä. Järvi oli tällä kertaa lähes tyyni ja ilta oli lämmin, moni kävi uimassa saunomisen yhteydessä. Janakkalan srk:n vahtimestarit Liisa, Kaarin sekä Hilikka olivat loihti-

Maistuvat makkarat! Kuvassa Eino-Matti, Joel, Jouni, Lauri, Osmo, Risto. Kuva Pekka Jormanainen.

neet runsaan iltapalan, letut ja makkarat paistuivat nuotiolla. Vieraaksemme olimme kutsuneet pastori & muusikko Mirja Lassilan Tervakoskelta, joka lauloi meille kosketavia, itse säveltämiään lauluja. Illan päätteeksi, ukkosen jylistessä

lähellä, hän piti meille iltahartauden ja virkistynein, rauhallisin mielin lähdimme kotimatalle. Kiitokset vielä kaikille!

Muisteli alaosaston sihteeri
Jouni Honkanen

Tapulinvartija – opintieellä ristin ja kristallien alla

Olenpa iloinen voidessani kertoa osallistumisestani Kirkonpalvelijoiden opinto- ja koulutuspäiville Naantalissa. Kuulemani mukaan ensimmäinen kerta päivien historiassa, kun aurinko ei paistanut. Kaupunki otti meidät vastaan vesisateessa. Suuressa osanottajajoukossa monille kasvoille heijastui kuitenkin Naantalin kuuluisa aurinko suoraan sydämeistä. Kansainvälisestikin hyväksi tunnustettu kylpylähotelli oli meitä avosylin vastaanottamassa eli puitteet olivat hulpean hienot. Heti tullessamme huomio kiinnittyi erityisen hyvin järjestelyihin. Myöhemmin vatsaamme hellivät kulinaariset nautinnot ja aivommekin saivat ”purtavaa”.

Avaimia toiminnan iloon

Puheenjohtajamme tervetulotoivotuksen myötä paikallinen kirkkoherra otti meidät vastaan arvostan puheessaan kirkonpalvelijoiden monialaista työtä. Naantalin kaupunkikaan ei ollut unohtanut lähettää edustajaansa paikalle. Tässä yhteydessä saimme myös tutustua osaavaan emäntä- ja isäntäväkeen. Tunsimme olevamme tervetulleita.

Luterilaiset sisaret Marian tyttäret yllättivät iloisesti. Lämpö, joka heistä huokui, voisi olla, ja varmasti onkin, monen hyvän asian liikkeelle paneva voima. Ihmetykseksi jäi, miksi kirkkomme ei tue heidän vakaumuksella tekemäänsä työtä enempää, jos tukee ollenkaan. Tämä yhteisö oli monelle meistä aivan uusi, mutta upea tuttavuus.

Päivien sisältöön oli saatu mahdumaan useita meitä askarruttavia

aiheita. Paljon viime aikoina puhuttanut asia on palkkauudistus. Jotta päästäisiin neuvotteluissa mahdollisimman hyvään tulokseen, ei häitäilylle ole sijaa, vaan mietintätaidot ovat tervetulleita. Sisäinen viestintä putkahtaa säännöllisin väliajoin esiin ja niin nytkin. Tällä kertaa viestinnän lehtorin luento valaisi uusimmat keinot saada tätä ainaista ongelmaa edes hetkellisesti hallintaan. Mielenkiintoinen ja ajankohdainen Kirkon koulutuskeskuksen kouluttajan näkemys kirkonpalvelijan työn jatkuvuudesta seurakuntien yhdistyessä antoi pohjan pelottavalle ajatukselle:

”Olemmeko kuolevan ammattikunnan edustajia?” Kuitenkin tietä siitä, että meitä tarvitaan niin kauan kuin kirkko on olemassa, rauhoitti mieltä. Toinen kysymys onkin, siirtyvätkö seurakunnat yhä enemmän ostopalveluihin. Aika näyttää!

Mahdollisuus käyttää kylpylän palveluja houkutteli suurinta osaa kokousväestä, mutta sitkeimmät pääsivät vielä osallisiksi antoisasta yhdistyksen vuosikokouksesta.

Koko kokousväki palkittiin upealla illallisella kaupungin kuuluisalla Vanhalla Kaivohuoneella kristallikruunujen välkehtiessä kilpaa iloisten hymyjen kanssa. Ilta monen kohdalla venyikin pikkutunneille ja niinpä sateen tauottua Naantalin kapeat puutalokujat tulivat tutuiksi. Moni kirkollinen asia sai ratkaisun asiantuntevin voimin. Varsinkin papisto saatiin asetettua ruotuunsa sekä useimmat työmme epäkohdat tulivat korjattua.

Aamumessu arkkipiispoineen ikivanhassa, rakkaudella hoidetussa luostarikirkossa ravisti meidät tehokkaasti hereille. Kirkon historiikin myötä avautui useita asioita sekä luostarielämästä että puhuttelevan kirkkorakennuksen vaiheista. Mieleenpainuneen messun jälkeen, seurakuntatalolla tarjottujen kirkkokahvien kyytipoikana, saimme vielä professoritasoisen esitelmän kristinuskon tulosta Suomeen. Lounaan jälkeen retki Kultarantaan Tarjan ”vaatimattomaan” kesämökkiin tarjosi hipaisun kultaisen Naantalin kultaista kulttuurista. Ihastuttavat kukkatarhat kyllä ymmärsimme, mutta mahtavan kokoisten tomaattiviljelmien salat jäivät mietityttämään.

Kiitos!

Hienot päivät upeassa seurassa. Voiko ammattiyhdistystoiminta olla näin antoisaa? Osallistuminen ei kaduttanut, päinvastoin tuli mieleen, että miksi vasta nyt lähdin liikkeelle. Kokemuksien jakaminen ympäri Suomea työskentelevien ammattitovereiden kanssa on rikkautta. Suntiokoulutuksen antaman ammatillisen heräämisen myötä tulleen ymmärryksen kautta tämä oli upea kokemus. Suositelen!

Ehkäpä ensi kesänä tapaamme Savonlinnassa.

- Tapulin Toivo -

Kännyköiden siunaus ja kiros

Ja Jumala antoi luvan luoda kännykän. No, sehän luotiin ja sen käyttö levisi ympäri kaikkia kansoja ja jatkaa leviämistään, kunnes viimeisellä somalillakin on sellainen.

Katukuva muuttui kerralla. Haja-mielisen oloiset ihmiset puhuvat kännyköihin kulkiessaan ja törmäilevät toisiinsa. Busseissa ja junissa kaikki lähimatkustavaiset osallistuvat kanssavaeltajiensa kännykkäkeskusteluihin vähintäänkin kuulijan roolissa. Baareissa taustamusan on syrjäyttänyt kännyhöpinä tai -kajotus. Pienillä ala-asteen oppilapsillakin on kännykät ja heillä tuntuu olevan asiaa. Niin, kenelle, sitä sopii kysyä. Pian päiväkerholaisillakin on kännykät ja kerhotätien pitää olla hiljaa ja keskeyttää aina leikit kännykkätauoiksi. Roolaatoreissa on kännykkäteline ja mummi pysähtyy keskelle suojatietä, puhuakseen kännykkäänsä, muistamatta, kuka soittaa ja mitä asiaa. Liikenne seisoo pyhän kännyhartauden ajan. Kylätiellä pappi suistuu pyörällään pientareelle, kun

puseron taskussa pärsähtää kännykkä soimaan Muistoja Pohjolasta.

Kirkkoneuvoston kokouksessa talouspäällikön taskusta kajahtaa iloinen Säkijärven polkka ja papilla soinnahdaa Pyhiinvaeltajien kuoro. Kirkkokuoroharjoituksissa kanttorin salkusta kajahtaa Järjen veit. Seuroissa pappi sanoo: rukoilkaamme ja salkusta kantautuu Aavan meren tuolla puolen...

Suntio Esteri Kymäläinen on antikännykisti. Ei sellaista siunaustilaisuutta, etteikö jonkun kännykkä pärjää. Se on tilaisuuden luonteen takia katketty syvälle käsilaukkuun, joten sointi kestää ikuisuuden. Niin, kyllähän oven pielessä on kännyköiden sulkumerkki, mutta onhan teilläkin nopeusrajoituksia. Kukapa niitä kaikkia noudattamaan. Kun ennen sai kaikessa rauhassa keskittyä itse tilaisuuteen, nyt on alettava heti jännittää, montako kännyhäiriötä on tulossa.

Esteri Kymäläinen onkin varustanut kappelin toimituskirjan erityi-

sellä sarakkeella: kännykkäsoitot. Kuluvana vuonna niitä oli kirjattu huhtikuun loppuun mennessä 385, mikä virsikirjassa on "Auta, kun saatana, maailma, liha.." Hautaus-saatossa on tavallista, että kännykät soivat ja ihmiset jäävät puhelemaan hautakiville istahtaen, täysin ulkona olevaisesta. Sattuipa niin-kin, että kukkia laskevan ukkelin kännykkä soi, hän vastasi, ettei oikein voinut nyt puhua, hämääntyi sitten ja sanoi saatesanojensa lisäksi: Enokin laittaa terveisiä!

Sitten Esteri Kymäläinen kyllästyi. Hän laittoi kappelin eteiseen korin, asettui viereen valvomaan ja keräsi kännykät väliaikaiseen talletukseen. Ne sai takaisin alueelta poistuessaan. Jos joku ei totellut, hän lakonisesti ilmoitti, että poliisi Virsunen on hälytysvalmiudessa!

Esteri Kymäläinen palkittiin kirkkoneuvoston toimesta Päivän Tunnusnappulalla.

Snap

TYÖUUPUMUKSEN TUNTOMERKIT

Työuupumus uhkaa, kun työntekijä havaitsee itsessään useita seuraavista piirteistä. Tilanne on hälyttävä erityisesti silloin, kun huomaa itsessään tapahtuneen muutoksen huonompaan suuntaan. Uupumuksen tuntomerkkejä:

- Viikoittainen työmäärä ylittää usein 50 tunnin rajan
- Päivittäinen ja viikoittainen lepo eivät palauta voimia
- Työntekijä herää yöllä ja alkaa tahtomattaan ajatella työasioita
- Elämästä katoaa ilo
- Asioissa näkee vain niiden huonot puolet
- Työntekijä kärsii riittämättömyyden tunteesta
- Työntekijä kokee olemassaolonsa merkityksettömäksi
- Epävarmuus työtehtävissä, jotka aiemmin sujuivat ongelmitta
- Työntekijä aliarvioi tai mitätöi omaa ammattitaitoaan
- kokee usein epäonnistuvansa työssä
- pelkää uusia työtehtäviä
- on aikaansaamaton
- ei lähde mielellään työhön

Mitä nopeammin työuupumuksen oireiden ilmaannuttua hankkiutuu työterveyslääkärille, sen parempi.

Porvoon tuomiokirkko pilkottaa paketoituna porvoolaismaiseman taustalla kirkon tuhopoltto-oikeudenkäynnin alkamispäivänä maanantaina 28. elokuuta. Kuva: Lehtikuva.

Kirkonpalvelijat ry:n vuosikokous 27.6. Naantali

Vuosikokouksessa läsnä oli 73 yhdistyksen jäsentä, puheenjohtaja Matti Löppönen ja toiminnanjohtaja Ritva Rasila, Seurakuntien Viran ja Toimenhaltijain Liitto SVTL ry.

Kirkonpalvelijat ry:n kultaiset ansiomerkit luovutettiin Eila Tammel-le, Tampere, Leila Vanteelle, Turku, Riitta Hiltuselle, Rovaniemi ja Eija Jaakolalle, Rovaniemi, Pekka Jormanaiselle, Riihimäki ja Tapio Aholle, Salla.

Hyväksyttiin vuoden 2005 toimintakertomus.

Hyväksyttiin vuoden 2005 tilinpäätös ja tilintarkastuskertomus ja myönnettiin tili- ja vastuuvapauden tilivelvollisille.

Hyväksyttiin toimintasuunnitelma ja talousarvio vuodelle 2007.

Valittiin hallituksen jäseniksi ero-

vuoroisten tilalle vuosille 2007-09:

Jouni Honkanen Tervakoskelta
Jaakko Lampinen Saarijärveltä
Eija Jaakola Rovaniemeltä.

Valittiin valittujen hallituksen jäsenten varajäseniksi 2007-09:
Päivi Kylä-Heiko Laitilasta
Anna-Liisa Tikkala Laukaasta
Mirja Kaaretkoski Sodankylästä.

Valittiin esitettäväksi SVTL:n hallituksen jäseniksi (2) ja heidän varajäsenikseen kolmi-vuotiskaudeksi 2007-2009:

Jäsenet (varajäsenet):

Seppo Pyykkönen, Kajaani
(Jaakko Lampinen, Saarijärvi)
Kaarina Yli-Somero, Kihniö
(Kari Hartikainen, Kuopio).

Valittiin esitettäväksi SVTL:n edustajistoon kolmivuotiskaudeksi 2007-2009 seuraavat henkilöt:

Edustajat (varaedustajat):

Kari Hartikainen, Kuopio
(Hannu Korhonen, Kuopio)
Hilkka Heliö-Virtanen, Pori
(Maija Haukkaniemi, Ulvila)
Jouni Honkanen, Tervakoski
(Osmo Nissi, Hämeenlinna)
Jaakko Lampinen, Saarijärvi
(Anna-Liisa Tikkala, Laukaa)
Yrjö Leppänen, Lahti
(Martti Ora, Asikkala)
Eija Jaakola, Oikarainen
(Mirja Kaaretkoski, Sodankylä)
Tuomas Leminen, Ikaalinen
(Jalo Katiska, Muhos)
Harri Kosola, Seinäjoki
(Maarit Ilonen, Seinäjoki)

SVTL:n edustajiston syyskokous on Helsingissä 24.11.2006.

Hyväksyttiin SVTL:n jäsenyhdistyksen Kirkonpalvelijat ry:n mallisäännöt.

Opiskele seurakunnan moniosaajaksi!
Hae syvyyttä työhösi!

Suntion ammattitutkinto Turun kristillisessä opistossa

Jo kolme tyytyväistä suntioryhmää on koulutettu. Uusi ryhmä käynnistyy tammi-kuussa 2007. Haku 15.10.2006 mennessä.

Täydennä osaamistasi opiskelemalla työn ohessa ja hanki tutkinto! Tutkinto suoritetaan näyttöinä. Koulutus kestää puolitoista vuotta, tutkinto on mahdollista suorittaa nopeamminkin.

Kysy lisää:

Matti Ahonen, puh. (02) 4123 720,
matti.ahonen@tk-opisto.fi

Jyrki Lumiainen, puh. (02) 4123 758,
jyrki.lumiainen@tk-opisto.fi

Turun kristillinen opisto • Lustokatu 7, 20380 Turku
puh. (02) 4123 500 • info.tko@tk-opisto.fi • www.tk-opisto.fi

"Itsensä kehittäminen ja hoitaminen."

TOIMISTO-, KIINTEISTÖ- JA HAUTAUSTOIMEN TYÖNTEKIJÖIDEN HIIPPAKUNNALLISET NEUVOTTELUPÄIVÄT

10. – 11.10.2006 Rytkyn leirikeskus, Kuopio

Kohderyhmä: Seurakuntien toimistotyöntekijät, talouspäälliköt, kiinteistö- ja hautaus-toimen työntekijät

Järjestäjät: Kirkkopalvelut / Kristillinen Opintokeskus ja Kuopion hiippakunta

Osallistumismaksu: 90 €, ilman majoitusta 75 €

Tiedustelut: Koulutuspäällikkö Tauno Salmi, tauno.salmi@kirkkopalvelut.fi puh. 0400-275 237

Ilmoittautuminen: Koulutussihteeri Irene Antikainen, irene.antikainen@kirkkopalvelut.fi puh. 0207 542 062.

Ohjelmaluentojen aiheina mm:

- Kirkkovuoden sanoma ja symboliikka arjessa sekä juhlassa, Juhani Kiiski
- Kristillisten järjestöjen toiminta seurakuntatyön tukena, Jukka Koistinen
- Työyhteisön sisäinen viestintä, Aulikki Mäkinen
- Monipuolistuva tapakulttuuri elämän rikkautena, Oiva Voutilainen
- Itsensä kehittämisen ja hoitamisen välineitä, Hannu Innanen
- Taloushallinnon muuttuva yhteistyö, mm. kokemuksia Mikkelin seudun seurakuntien kokeilusta
- Turvallisempaan työhön panostaminen, Päivi Hyvärinen

Sydämellisesti tervetuloa !

Kuva: Hannu Korhonen

Pohjois-Savon alaosaston

syyskokous ja vuosikokous

ti 14.11.2006 klo 17.30 alkaen, Toivala-Vuorelan seurakuntakeskus, osoite Rissalantie 2

Aiheena: Muuttuva kirkonpalvelustyö seurakunnissa. Henkilöstöpäällikkö Raili Pursiainen, Kuopion ev.lut srk-yhtymä.

Alaosaston vuosikokous 2006.

Alaosasto tarjoaa aluksi päivällisen ja iltakahvit lähtiessä.

Ilmoittautuminen sihteeri Kari Hartikaiselle 10.11.2006 mennessä puhelimitse 050 520 7003 tai kirkkopalvelijat @kolumbus.fi

SUNTIOT JA KIRKONPALVELIJAT

Kehitä ammattitaitoasi - hanki suntion ammattitutkinto oppisopimuskoulutuksella

Tutkinnon osat:

1. JUMALANPALVELUKSET JA MUUT KIRKOLLISET TOIMITUKSET
2. HAUTAUSTOIMI JA VIHERALUEIDEN HOITO
3. KIINTEISTÖJEN HUOLTO
4. ESIMIESTEHTÄVÄT TAI RUOKAPALVELUT

- haku koulutukseen **15.12. 2006** mennessä
- näyttötutkintoon valmistava koulutus alkaa **tammikuussa 2007 Sisälähetysseuran oppilaitoksella Pieksämäellä**
- kesto n. 2 vuotta henkilökohtaisen opiskeluohjelman mukaisesti
- oppisopimus edellyttää työsuhdetta erilaisissa kirkon tehtävissä
- Katso aikataulus: **www.sisop.fi/koulutus/suntio**
- Tutkinnon voi suorittaa myös näytöillä tai omaehtoisena lisäkoulutuksena (monimuoto)

Koulutuksen vastaavana opettajana toimii TM, rovasti, työnohjaaja, työyhteisökonsultti Keijo Toivanen.

OTA YHTEYTTÄ JA KYSY LISÄÄ :

Oppisopimusasioissa ota yhteyttä:

Lisätietoja teoriaopetuksesta:

**Pieksämäen
AMMATTIOPISTO**

PIEKSÄMÄEN AMMATTIOPISTO

Koulutustarkastaja Tapani Rytönen
Kuusitie 41, 76120 PIEKSÄMÄKI
Puh. 040 305 6610
Faksi 040 305 6699
Koulutussihteeri puh. 040 305 6604
e-mail: tapani.rytkonen@paso.fi

**SISÄLÄHETYSSEURAN
OPPILAITOS**

SISÄLÄHETYSSEURAN OPPILAITOS

Huvilakatu 31, 76130 PIEKSÄMÄKI
Anne Sipinen puh. 020754 2612
Keijo Toivanen puh. 020754 2578
e-mail: anne.sipinen@sisop.fi
e-mail: keijo.toivanen@sisop.fi

Kirkonpalvelija

N:o 3/2006 – 53. vuosikerta

Julkaisija/Tilaukset:

Kirkonpalvelijat r.y. - Kyrkotjänare r.f.
Puh./Fax: (017) 281 1697
GSM 050 520 7003
E-mail: kirkonpalvelijat@kolumbus.fi
<http://www.kirkonpalvelijat.fi>

Lehden toimitus:

PL 421, 70101 KUOPIO
Toimitussihteeri Kari Hartikainen

Toimituskunta:

Yhdistyksen hallitus

Ilmoitushinnat:

Kokosivu	200 €
1/2 sivua	110 €
1/3 sivua	70 €

Pankit:

Nordea 202718-136346
Sampo Pankki 800015-252706
OP 560005-293207

Paino:

Suomen Graafiset Palvelut Oy
aineisto@graafisetpalvelut.com

Seuraava lehti ilmestyy
joulukuussa 2006.

ISSN 0 355-8258